

ایران اسلامی غرق در شور حسینی

دیروز عاشورا بود، ایرانیان با دل‌هایی عریان‌تر از خورشید، دو رکعت فراتر از خود به تماشای چشم‌هایی که بهاری بود، ایستادند.

تلویزیون بخوبی توانست تماشایی‌ترین صحنه‌های شور حسینی را به تصویر بکشد
ایران اسلامی غرق در شور حسینی

دیروز عاشورا بود، ایرانیان با دل‌هایی عریان‌تر از خورشید، دو رکعت فراتر از خود به تماشای چشم‌هایی که بهاری بود، ایستادند. دیروز شور حسینی سراسر کشور را فرا گرفت، دست‌ها و زنجیرها از آسمان بارید و مردمی که اشک‌هایشان با هر یا حسین گفتن، غلتیدن را بهانه می‌کرد تا در پای عزاداری‌اش بیفتند، چشم‌هایشان را زیستند.

دیروز مردم با صدایی ابری نوحه خواندند و کوچه به کوچه با تمام دل و چشمشان تا میدان شهر دویدند با پاهایی به برهنگی خورشید تا دایره به دایره بایستند و ببارند.

نام حسین و روز عاشورا انسان را از انزوای خودش بیرون می‌آورد، او را می‌کشاند تا انبوه مردمی که دل‌هایی عاشق دارند و چشم‌هایی که از تبار بهار است.

دیروز ایرانیان با دل‌هایی که از عاشورا شروع می‌شد و چشم‌هایی که از تبار اردیبهشت و بهار بودند، با ذکر حسین از خانه به کوچه و از کوچه به میدانگاه‌های شهرها و روستاها آمدند تا چشم‌ها و دل‌هایشان را به اشتراک بایستند و در کنار هم به جماعت بگیرند و عاشقی کنند.

تماشایی‌ترین صحنه‌های عزاداری در تلویزیون

این روزها تصاویر نقش بسته بر صفحه تلویزیون توانست به زیبایی هر چه تمام، عظمت حضور مردم در جای‌جای ایران اسلامی را به تصویر بکشد. عزاداران بم، اردبیل، زنجان، تهران، مشهد، قم، هرمزگان، لرستان و ... در صفوف به هم فشرده تماشایی‌ترین صحنه‌های شور حسینی را رقم زدند و حسینی‌های به وسعت قلب‌های پییده در عشق حسین (ع) برپا شد.

مراسم‌مختلف در شهرها

مردم شهرها و روستاهای کشورمان در تاسوعا و عاشورای حسینی - دیروز و پریروز - با برپایی آیین‌های سنتی، همدلی و سوگواری جمعی را تکرار کردند تا به همه جهانیان نشان دهند عاشورا یک مراسم نیست، بلکه یک فرهنگ است.

زنجیرزنی در بم، شبیه‌خوانی در اردبیل، نخل‌گردانی در یزد، قاسم‌خوانی در خوزستان، گل بر سر زدن در لرستان، سینه‌زنی و زنجیرزنی در زنجان، آیین 171#& حسین، حسن، در شاهرود، عزاداری بازار تبریز، هیات‌های عزاداری در تهران و ... از جمله مراسمی بود که عاشورای حسینی را در کشورمان پرشور کرد.

بار دیگر تاریخ در مقابل این همه شور و اشتیاق به سکوت رسید و مردمی که عاشقانه حسین(ع) را صدا می‌زدند، بار دیگر عشق را به جماعت قرائت کردند و تلاوت زلالی و زیبایی‌شان زبان‌های زبده را به لکنت انداخت.